

«ΞΥΠΟΛΗΤΗ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ»

τοῦ Neil Simon

(Ἑλλην. Λαμπέτη — «Διονύσιον»)

Πηγαίνετε νὰ ἰδῆτε τὴν Λαμπέτη!... Ἡ φράσις τοποθετεῖται συνήθως στὸ τέλος μιᾶς κριτικῆς ἐντυπώσεως. Ἀλλὰ νομίζω πὼς δὲν χρειάζεται νὰ προστεθοῦν πολλά. Ἐθαύμαζα προχθὲς αὐτὴ τὴν περίεργη ἀλχημεία τῆς σκηνῆς ποὺ μεταβάλλει τὰ τίποτε σ' ἐκπληκτικὰ πυροτεχνήματα ποὺ γράφονται στὴ μνήμη μὲ τὸ μαγικὸ κοντύλι τοῦ ταλάντου καὶ μένουν ἐκεῖ, διεκδικώντας τὴ διάρκεια. Ἐνα χαριτωμένο τίποτα εἶναι αὐτὴ ἡ κομωδιούλα τοῦ Νήλ Σάιμον. Ἕνα παιγνίδι μὲ πολὺ καπρίτσιο, πολλὴ παιδικότητα, πολλὴν ἀφέλεια, μὲ τὶς ἀπίθανότητες τοῦ γκροτέσκου, μὲ τὶς προεξοφλήσεις τῆς ὀλιγάρκειας τῶν θεατῶν ποὺ δὲν ζητοῦν ἀπὸ τὸ θέατρο παρὰ εὐκόλη τέρηση, καὶ ἱκανοποιοῦνται μὲ καλόκαρδα μικροπαρამυθάκια, μὲ ἀσήμαντες περιπετειούλες κάτω ἀπὸ μιὰ τρύπια σκεπὴ καὶ μὲ τὰ ἀστεία τσακώματα δυὸ ἐρωτευμένων παιδιῶν...

Ἀλλά... πηγαίνετε νὰ ἰδῆτε τὴν Λαμπέτη! Αὐτὸ τὸ τίποτα τὸ ἔκανε Ἕνα μικρὸ θαῦμα. Τώρα καταλαβαίνω γιατί τὴν ἤθελε αὐτὴ τὴ «Ξυπόλητη στὸ πάρκο» ἡ Λίλυ Πάρκερ τῶν «Διονυσίων». Ἦξερε πὼς μπορούσε νὰ δείξῃ γιὰ τί εἶναι ἱκανὴ ἡ Ἑλλην. Λαμπέτη. Μιὰ σκηνικὴ νεότης μὲ τὴ θαυμάσια μαρμαρυγὴ τοῦ ταλάντου, δροσιὰ αὐγινῆ, τερέτισμα φωνῆς καὶ σπῆδισμα ματιοῦ, κουψὴ τσαγπινιά, μιὰ ζωντανὴ φλόγα ποὺ σκιοτάει μέσα σὲ μιὰν ἀπίθανη σοφίτα, κάτω ἀπὸ Ἕνα χιονισμένο φεγγίτη...

Δίπλα σ' αὐτὴ τὴ σκηνικὴ λάμψη, ὅλα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ φανοῦν πτωχὰ καὶ ἄφεγγα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται μεγάλος ἔπαινος στὸν νέον ἠθοποιὸν κ. Κώσταν Καρράν ποὺ κατώρθωσε νὰ εἶναι ὁ «παστεναίος». Τάβγαλε πέρα μιὰ γαρά. Εἶν' Ἕνας σοβαρὸς jeune démiurges ποὺ ἀνατέλλει. Καὶ πρέπει νὰ χροστᾷ πολλὰ στὴν Κα Ἑλλην. Λαμπέτη ποὺ τὸν βοήθησε ν' ἀνατεῖλῃ πλάι της.

Ἡ Κα Σιάρω Στεφανίδου (μητέρα τῆς Λίλυ) πρόσθεσε στὴν ἐρμηνεία τὸ στερεὸ ταλέντο τῆς καρτερίστας. Οἱ γιονμοριστικὲς νότες τῆς ἦσαν ἀληθινὰ λαμπρὲς καὶ ἡ καρτερικότης τῆς στὴν... ξενοκίνητη ἐρωτικὴ περιπέτεια διασκεδαστικώτατα γραφικὴ. Ὁ κ. Δημ. Σταρένιος συμπληρωτικώτατος, παρεξηγημένος γόης ποὺ γνωρίζει ν' ἀξιοποιεῖ τὰ φθινοπωρινὰ εἰδιύλλια. Οἱ κ.κ. Εὐάγγ. Καζάν καὶ Στέλιος Καπλάτος, χρήσιμοι τόνοι στὴ διανομή.

Ὁ σκηνοθέτης κ. Μ. Κακογιάννης θὰ διεσκέδαζε ἀσφαλῶς πολὺ διδάσκοντας τὸ ἔργο. Ἀλλὰ δὲν εἶχε νὰ κακοπάθῃ καὶ πολὺ. Τὸ ἀπλὸ ἀλλὰ ἐκφραστικὸ σκηνικὸ τοῦ κ. Β. Φωτοπούλου ἀσφαλῶς ὑπηρετοῦσε τοὺς σκοποὺς τῆς κομωδιούλας.

Ἀλλά... πηγαίνετε νὰ ἰδῆτε τὴν Λαμπέτη!